

TORONYIRÁNY

XX. 14.

2026. április 5.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvétvasárnap, Urunk feltámadása

Április 6. Húsvéthétfő

Urunk, Jézus Krisztus, te a halál sötétségébe
elküldted világosságodat.
A legmélyebb magány örvényében
most és mindenkor
szereteted elrejtett hatalma lakik,
s titkaid közepette
a megváltottak allelujáját énekelhetjük.
Add meg nekünk a hit alázatos egyszerűségét,
mely nem hagy tévelyegni minket,
s ha a sötétség és az elhagyatottság
óráiba hívsz,
amikor minden bizonytalannak látszik,
adj abban az időben is, amikor ügyed
halálküzdelmet vív,
elegendő fényt, hogy másoknak is
fény lehessünk,
azoknak, akik még jobban rászorulnak erre.
Hadd világítson be húsvéti örömöd titka,
mint a hajnalfény, napjainkba,
hadd legyünk igazán húsvéti emberek
a történelem nagyszombatjain.
Add, hogy a világos és a sötét napokban egyaránt,
a mai időben is,
vidáman járjuk utunkat,
eljövendő dicsőséged felé. Amen.

Josef Ratzinger

Az Imaapostolság szándéka:

A *válságban lévő papokért* - Imádkozzunk a hivatásukban
válságos pillanatokot megéelő papokért, hogy találjanak
szükséges kísérőre, és hogy a közösségek megértéssel és
imával támogassák őket.

A szentmise olvasmányai

- ApCsel 10,34a. 37-43** Péter apostol és társai tanúságot
tesznek arról a tömeg előtt, hogy Jézus
feltámadt, él és ő a Megváltó mindenki
számára.
- Kol 3,1-4** Ha megismerhettük Jézus
feltámadását, akkor az ő értékrendje szerint
kell élnünk.
- Jn 20,1-9** Az asszonyok értesítik az
apostolokat az üres sírról, majd Péter és János
odasietnek, és elkezdnek gondolkozni.

Húsvét reggele

A húsvéti eseményeknél is meg kell látnunk, hogy egyik
evangélista sem írja le Jézus feltámadását, hanem csak annak
kinyilatkoztatását. Ez a leírás egyben az apostoli egyház hitbéli
tanúskodása is. Minden evangélista arról beszél, hogy Jézus
feltámadásáról elégséges bizonyítékot kaptak, azért a hitük
megalapozott. Joggal vallják, hogy Jézusban végbement a
megváltás, és ő bemutatta az üdvösség útját. A húsvéti
történetekben közös téma az, hogy a sírt üresen találják,
angyali üzenetet kapnak, s utána maga Jézus is megjelenik.
Testi valóságban mutatja meg magát, de úgy, mint aki már egy
másik létrend lakója, vagyis aki átment az örök életbe. Ez a
feltámadt Jézus hívja fel az apostolok figyelmét arra, hogyan
kell értelmezni az ószövetségi jövendöléseket, amelyek a
Messiás szenvedéséről és megdicsőüléséről szólnak. Közös
vonás az evangélistáknál az is, hogy az üres sír és az angyali
jelenés első tanúi az asszonyok, akik Jézus temetésénél is
segédkeztek: Mária Magdolna, Mária, Kleofás felesége,
Szalóme, s még néhány társuk. Lukács név szerint említi még
Johannát. Ezek az asszonyok nem várták Jézus feltámadását.
Azért mennek a sírhoz, hogy a holttestet megfelelőbb
végtisztességben részesítsék, mint ahogy azt pénteken sietve
csinálták. Ők tehát a halott Jézust keresték, nem az élő.
Az eseményt legegyszerűbben Márk adja elő. Az asszonyok a
hét első napján, tehát vasárnap korán reggel értek a sírhoz.
Még a reggeli hűvösben akarták munkájukat elvégezni.
Útközben valamelyiküknek eszébe jut, hogy a sír bejáratát nagy
kő zárja el, s ők nehezen fognak megbirkózni vele. Az őrséget
nem emlegetik, talán nem is tudnak róla. Amikor odaérnek,
látják, hogy a kő nincs a helyén, benéznek a sírkamrába, s
tépelődések közepette kapják a természetfölötti üzenetet,
amelyet úgy fogalmaznak meg, hogy Isten angyalát, fehérbe
öltözött ifjút láttak, amint a kőpadon ült. Rémműlten el akarták
hagyni a helyet, de az ifjú megszólította őket: „Ne féljete! A
názáreti Jézus nincs itt, feltámadt. Siessetek, mondjátok meg
tanítványainak és Péternek: elöttetek megy Galileában, ott majd
meglátjátok”.

Lukácsnál még meggyőzőbb a kijelentés: „Miért keresitek az élőket a holtak között?” Amit az asszonyok láttak és hallottak, először a rendkívüliség és titokzatosság érzését váltotta ki belőlük. Igyekeztek minél hamarabb visszatérni szállásukra, és időbe telt, amíg összeszedték gondolataikat. Az apostolok először asszonyi fecsegésnek tartották beszédüket. Péter mégis kisetett a sírhoz, hogy maga győződjék meg a valóságról. A negyedik evangélium csak Mária Magdolnáról beszél, a többi asszonyt nem említi. Ellenben elmondja, hogy Péterrel együtt odafutott a „másik tanítvány is”, azaz János apostol. Ő előbb ért a sírhoz, de megvárta barátját, s őt engedte be elsőnek. Ott találták a golycsot, amelybe a holttestet belegöngyölték, továbbá a kendőt, amellyel a fejét bekötötték. Ez külön összehajtván le volt téve a kőpadra. Ők itt nem kaptak kinyilatkoztatást, de Jánosban kezd valami felderengeni, hogy Jézus a halál ellenére él. Így mennek vissza társaikhoz. A húsvéti hit kialakulásának is megvolt az emberi kerete. A hitbeli tétel nem olyan, mint egy számtani vagy természettudományos igazság bemutatása. Itt emberileg fel kell dolgozni azt az igazságot, hogy a mindenható Isten áttörte a természetes korlátokat, s megmutatta erejét és irtalmát. Az ilyen jelenség mindig üzenet is. Isten kapcsolatot teremt velünk, különös mondanivalója van. Ez a meglátás új irányt szab életünknek. Új örömet, új felelősséget jelent. De elfogadásához ki kell vetkőzni a régi emberből, félre kell tenni sok hagyományt, előítéletet, és vállalni egy új életstílust. Az evangéliumi szövegek nemcsak arra utalnak, ami történt, hanem méginkább arra, hogyan alakult ki a Jézus feltámadásába vetett hit. Elsősorban az apostolok hitéről van szó, hiszen ők voltak a hivatalos tanúk, s a hitet nekik kellett terjeszteniük. Joggal feltételezhetjük, hogy Mária is részesült olyan élményben, amely a hit teljességét jelentette számára, s amely egyúttal anyai hűségének jutalma is volt. János evangéliuma külön említi a Mária Magdolnának való megjelenést (20,11-18). Nehéz eldönteni, hogy ez akkor volt-e, amikor az asszonyok reggel a sírhoz mentek, és Mária megelőzte őket, vagy utólag tért vissza, s akkor játszódtott le a párbeszéd. Az apostoli ígértetés fontosnak tartotta, hogy megemlékezzék róla, mert azt látták meg, hogy itt Jézus a buzgóságot és a szeretetet jutalmazta. Keleten a nők a közéletben nem tanúskodhattak. Az egyházban azonban ők már a hit bátor megvallói és a szeretet munkálói voltak azáltal, hogy kitarítottak Jézus keresztye alatt, és vállalták egy elvetett, kitalított próféta temetését. A Magdolnának való megjelenést elgondolhatjuk úgy, hogy Péter és János visszatérése után ő újra kiment, és sírva töprengett azon, hogy mi történhetett. Benézett a sírba és a természetfölötti üzenetet úgy érezte, hogy két fehér ruhás alak ül a kőpadon: két ifjú, akik nemcsak isteni követek, hanem az életnek is a jelképei. Újabb félelem foghatta el, azért megfordult, hogy távolodjék, és akkor Jézus áll eléje, de ő nem ismeri fel. Jézus megkérdezi: Asszony, miért sírsz? Kit keresel? Mária azt hitte, hogy a kertész, azért így szól: Ha te vitted el, mondd meg, hová tetted. Erre Jézus nevében szólítja, s a megszólalásában benne van a kegyelmi megvilágosítás is. Jézust most már csak az ismeri meg, akinek kinyilatkoztatja magát, s ez a kinyilatkoztatás mindig személyes megszólítás. Mária a Rabboni, Mesterem felkiáltással akar közeledni. A hódolat olyan formája lehetett ez, mint amit Mt 28,9 említi: az asszonyok leborultak és átkarolták a lábát. Jézus válasza titokzatos: Engedj el, még nem mentem fel Atyámhoz... A szavakban már benne van az egyház reflexiója is: az imádás, a szemlélődés ideje még nem jött el. Azt majd megteszitek, ha felmentem az Atyához. Most az a teendő, hogy a kiválasztott tanúk bizonyosságot szerezzenek feltámadásáról és igazi kilétéről. Mária is legyen a feltámadás hírnöke. Itt az evangélista nem is arra törekszik, hogy Jézus szavait szó szerint közölje, hanem inkább azt fejezi ki, amit az egyház az ő korában hirdet és tanúsít: tudomására kell hozni mindenkinek, hogy Jézus feltámadt, felment az Atyához, aki nemcsak neki, hanem nekünk is atyánk. Az üzenet most már Jézus „testvéreinek” szól, hiszen közös atyánk van vele.

Gál Ferenc

Gyermek, szülő, nevelés (1.)

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól a „Gyermek, szülő nevelés” című kiadványból folytatásokban közlünk részleteket.

Gyermeket nevelni, vasba harapni?

Az a megállapítás, miszerint nevelni nehéz, körülbelül olyan, mintha azt mondanánk, hogy a hó fehér: mindenki számára teljesen nyilvánvaló. Könnyebb úrhajót vezetni, mint az embereket! Ki az például, aki biztosan meg tudná mondani, mikor veszíthetjük el türelmünket a gyermekeinkkel szemben? Ismerjük John Wilmotnak, Rochester grófjának a megállapítását: „Mielőtt megnősültem volna, hat elméletem volt a gyermeknevelésről. Most hat gyermekem van és nincs egyetlen elméletem sem.”

A gyermekekkel mindig együtt kell lenni, de olykor mégsem; tudni kell segíteni őket, de olykor magukra hagyni is; szigorúnak, de ugyanakkor megértőnek kell lenni; önmagunk maradni, és lemondani önmagunkról. A nevelés olyan, mint amikor biciklizni tanítunk valakit: egy érintéssel, egy könnyed megtámasztással segítünk neki, hogy aztán a gyermek a lehető leghamarabb egyedül tudjon pedálozni. A nevelés olyan, mint amikor a méhészt összeszedi a mézet a kaptárakból: óvatosan tevékenykedik, finoman, nehogy felszítsa a méhek haragját, akik akár ellene is fordulhatnak. Egyszóval gyermeket nevelni nagyon nehéz. Főleg manapság.

Egy nagyszerű szülő így tréfálkozott: „Amikor végre megtanultuk a válaszokat, megváltoztak a kérdések!” Ma olyan utakat járunk, amelyeket annak előtte sohasem, egyre nehezebben kezelhetőek a gyermekek. Nagyobb a kísértés, mint valaha, hogy igazat adjunk az olasz mondásnak: „Gyermeket nevelni, vasba harapni”; vagy hogy egyetértsünk a pszichológus Bill Cosbyval: „Szülőnek lenni olykor nagyobb stressz, mint az Egyesült Államok elnökének lenni”.

Na és akkor?

Na és akkor talán a siránkozók után fog menni a világ? Nem! A szomorúfüzeknek soha nem volt szerencsájük, a legkevésbé, amikor nevelési kérdésekről volt szó. Ezen a területen a pesszimizmus messziről kerülendő. A pesszimista ember kedve elmegy a neveléstől; a pesszimizmus nem az „igazi” szülők atyja. Azt kell tehát kijelentenünk, hangsúlyosan, de a pszichológus és a pedagógus nyugalmával, hogy ha van valami, amit soha nem szabad gondolnunk, akkor az az, hogy a nevelés manapság lehetetlenné vált. Nehéznek nehéz, de semmiképpen sem lehetetlen! Az eredményekért természetesen meg kell dolgoznunk; mindenekelőtt pedig segítenünk kell egymásnak.

Egy csipetnyi vidámságot!

- *Ismerik az összetett szülő képletét? Aki a kezével dolgozik, fizikai munkás; aki a kezével és az eszével, az kézműves; aki a kezével, az eszével és a szívével, az művész; aki a kezével, az eszével, a szívével és egy kis vidámsággal, az a szülő! Egy csipetnyi vidámságot! Lehetséges, hogy a nevelés mára kinszenvedéssé, rémálommá és drámaivá vált? Legyünk egy kicsit derűsebbek! Az öröm nem extra adalék, hanem a gyermekek egyik legfontosabb joga. Nem ők kérték, hogy világra jöjjenek: éppen ezért nem is lenne igazságos, ha sötét arckifejezések, komor pillantások és szorosra zárt szá-jak vennék őket körül... A tej íze után a gyermekeknek meg kell ízlelniük az élet ízét is. Ezért van az, hogy az olvasó a sok-sok probléma között jó néhány viccet is fog találni. Furcsa? Egyáltalán nem, inkább nagyon is normális!*
- *Ha jól meggondoljuk, pontosan az öröm a nevelési kedv gyökere. Legalábbis valami minimális boldogság nélkül nem lehet élni, és senkitől nem is lehet elvárni, hogy anélkül éljen. Akit nem szórakoztat a nevelés, az pályát tévesztett.*
- *James Barrie, az angol író mondta: „A memóriát azért kaptuk Istentől, hogy decemberben is rózsákkal lehessünk körülvéve”. Azt kívánom, hogy azoknak a szülőknek a gyermekei, akik ezt olvassák, valamikor majd mondhassák. „A memóriát azért kaptuk Istentől, hogy csodálatos édesanyánkra és édesapánkra emlékezhessünk: olyan szülők voltak, akik a sok gond és probléma közepette is mindig gondolkodtak és ünnepelni is tudtak.”*

Mikor nem?

Milyen gyakran használjuk ezt a két rövid szót: „igen”, „nem”? Leggyakrabban a gyermekeinkkel kapcsolatban fordulnak elő. Rövid szavak, de a következményeik hosszú távra szólnak: gyökerei lehetnek a sikeres vagy a sikertelen embernek. Ezért nagyon fontos nyugodtan és türelemmel foglalkozni velük. Helyesen mondta Talleyrand, a híres francia diplomata: „Az 'igen' és a 'nem' a legrövidebb szavaink közé tartoznak, de ezek azok a szavak, amelyeknek a kiejtése előtt a legtöbbet kell gondolkodnunk.” Kezdjük a „nem”-mel.

A „nem”-re három ok miatt van szükség. Mert világossá teszik, hogy az élet nem habostorta és nem tengeri luxusutazás; nincs mindennap ünnep, karácsony vagy születésnap. Röviden, a „nem”-ekre azért van szükség, mert megtanítják kicsi vagy nagyobbacska gyermekünknek a nagy igazságot: nem alakulhat életünk mindig úgy, ahogy a kedvünk tartaná. Ez az egy indok is elég lenne ahhoz, hogy azonnal bevegyük a szótárunkba és el is kezdjük használni a „nem”-eket.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Jellem, irgalom, szeretet

„Él az életnek vezére. Ki meghalt, uralkodik örök diadallal.” XI. századi költő hirdeti ekként az élet győzelmét a húsvét fényében. Meghalni és újjászületni. Vallások titok-mélyén hányszor találkozhatunk ezekkel a fogalmakkal. Végső fogalmak, mint Liszt Ferenc, a zeneköltő egyik leghíresebb művének, a Les preludes-nek címe alá írta: „Mi más az élet, mint előjátékok hosszú sorozata, amelynek első akkordját a halál adja meg.” Kérdezhetnénk: miért nem az utolsó akkordját? Mert a zeneszerző is annak a reményében szemlélte az életet, mely az újjászületést hirdeti, a halál utáni élet kezdetét.

Joggal panaszkodnak manapság írók, költők, bölcselek amiatt, hogy az ember kezdi elveszíteni önmagát, emberi értékeit, tájékozódó képességét a tengernyi zűrzavarban, és csak ritkán remél kilátást, és az újjászületést is anyagi nyereség függvényévé teszi: nehezebb körülményekből jobb helyzetbe kerülni, ez a valódi újjászületés, levetni a napi gondok gúnyját és fenséges palástba burkolózni – ez a tökéletes változás. Talán eszébe sem jut, hogy az újjászületés azzal kezdődik, ha valaki rendet próbál teremteni önmaga káoszában. Ehhez sem elég a pénz, a jobb lét, a külső igények megvalósulása, ehhez valami egész másra van szükség: önmagam ismerésére, az áldozat fogalmának megértésére, gyakorlására, arra a benső intelligenciára, amely nem iskolai végzettség függvénye. Láthatunk kiváló elméket, akik hitvány jelleműek, és vannak szerényebb képességűek, akik csodálatos emberi tartással vívják napi harcaikat.

Az újjászületéshez jellem, irgalom és szeretet kell: példa, amilyen a kereszténység Krisztusáé. Mondhatjuk: hittel könnyebb kilábolni bukások gödreiből? Csak hittel lehet, azzal az abszurdnak tűnő meggyőződéssel, hogy tulajdonképpen csak újjászületés van, halál pedig nincs. Az újjászületés a lélek fiatalsága 80-90 éves korban is, frissesség a lehetséges szolgálatra – másokért, szóval, tettel, s a folytonos önmagunkba tekintés, hogy valamiként a kiküzdött harmónia megmaradjon bennünk. A legkisebb győzelem is a gondok fölött lehet újjászületés, ha valaki fölismeri, nem csupán nagyszabású tervek vannak a világon, hanem egészen kicsik is, melyekért sokszor szívósabban kell csatázni, s a nyertest ilyenkor ugyanaz az öröm töltheti el, mint amikor nagy tét győztese. Az újjászületések kis örömeiből eredhetnek, lélek-könnyebbségekből nap mint nap, hiszen – kimondhatatlanul is – mindig arra a szabadságra vágyunk, amelynek Isten a magvetője.

Elgondolkodtat a középkori legenda, amely a húsvéti győzelem keresztény jelét: a keresztfát földbe ülteti. Vagyis azt jelzi, az ember szegekkel átütve függ tér és idő keresztjén, a valóság földjén, de képes harmadnapra feltörni a sír sötét zárát s újjászületni, ha úgy gondolkodik, ahogyan az egyik XX. századi költő, Rónay György:

*Mit tartozik rám a kívül levők
fölött ítélni, amikor hatalmam
még ahhoz sem elég, hogy önmagamban
rendet teremtek, ha nem ad erőt,
aki magában győzte meg előbb
gyöngeségünket, így tárva föl abban,
ami romlandó, a romolhatatlan
ígéretet? s talán a szenvedők
azért szenvednek, hogy váddal tetézzék
nem hogy megosszák a más szenvedését?
s gyógyítják-e ápolás helyett
méregként marva tovább a sebet?
Ne feledd el: ahogy te itt lenn,
úgy lesz hozzád is irgalmas az Isten.*

hírek ..... információk

II. Rákóczi Ferenc születésének 350. évfordulójáról emlékeztek meg március 25-én Isztambulban, a Magyarország Főkonzulátusa és a Liszt Intézet szervezésében. A programsorozat keretében koncert, tudományos előadás és könyvbemutató várta az érdeklődőket. A fejedelem tiszteletére tartott emlékmisét Bulai Anton, az isztambuli-sariyeri Szűz Mária templom plébánosa és Kiss-Rigó László püspök celebrálták. Az eseményen a főkonzulátus és az intézet munkatársai, tiszteletbeli konzulok, az isztambuli magyar közösség tagjai, emellett törökországi oktatók, intézmények vezetői és képviselői, valamint számos más nemzet képviselői vettek részt.

Március 30-án került sor az új katolikus templom alapkövetételére Nagytőke központjában. Az új, mintegy 40 ülőhelyes hitéleti és közösségi épület nemcsak a vallási élet méltó helyszíne lesz, hanem a településkép megújulásához is hozzájárulhat. A tervek szerint a visszafogott megjelenésű, kortárs szemléletű épület ugyanakkor hagyományos karakterelemeket hordozó formavilággal készül. A tervezésnél kiemelt figyelmet kapott a környezetbe illeszkedés és a meglévő növényállomány megóvása. Az épületet egyszerű, letisztult megoldások és hangsúlyos harangtorony jellemzi majd.

A Székesegyházban holnap, Húsvét második napján 10 és 18 órákor lesz szentmise.

A Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség Ifjúsági Rózsafüzér közössége rózsafüzér imaestet szervez április 8-án, szerdán 19.30-tól a Dómban. A rózsafüzér mádságot dicsőítő és klasszikus énekek kísérik. A zenei szolgálatban a Lelkes Zeneteam és Altorjay Kinga művésznő működik közre. Az imaestet a hazáért ajánlják fel, amelynek most különösen nagy szüksége van a közösség imáira. A szervezők minden korosztályt szeretettel várnak.

A korábbi évek hagyományához hasonlóan az Alsóvárosi Ferences Plébánia közössége szeretettel hív és vár minden hívőt április 12-én, Irgalmasság vasárnapján 15 órákor a ferencesek templomába az Irgalmasság imaórájára, amely Szentségimádással egybekötve kerül megrendezésre, Ocsovai Grácián ferences szerzetes vezetésével.

A Szeged-Belvárosi Plébánia nagyböjti gyűjtést szervez a vajdasági Lurkóházak részére. A tárgyi adományokat (pl. tartós élelmiszer, tisztítószerek, háztartási eszközök) április 12-ig lehet leadni a Plébánián hétköznapokon 8 és 12 óra között. A pénzbeli adományokat a Dómban erre a célra kihelyezett perselyben gyűjtik.

Április 23-án 19 órákor harmadik alkalommal kerül megrendezésre a Szeged Helytörténeti Kvíz, melynek helyszíne a Szegedi Dóm Látogatóközpont (Dóm tér 16.). 2-6 fős csapatok jelentkezését várják személyesen a Látogatóközpontban, a domlatogatóközpont@gmail.com e-mail címen, vagy a +36-20/385-5061-es telefonszámon. Szeretettel várnak minden érdeklődőt a szervezők.

A Dóm Művészeti Szalon színpadán április 10-én, pénteken 17 és 19 órákor „A nő, ha elmúlt 40” című képzeletszínházi előadása kerül bemutatásra. A Janikovszky Éva írásai alapján életre keltett halhatatlan nőalakok segítségével gondolkodnak közösen a 40-45 év feletti lét végpontjairól: mindennapi mélységeiről és magasságairól. Fellépnek Horváth Lili és Szamosi Zsófia, rendező: Tollár Mónika. Jegyek korlátozott számban vásárolhatók. Érdeklődni a domlatogatóközpont@gmail.com e-mail címen vagy a 06-20/3855-061 és a 06-20/2207-227-es telefonszámokon lehet.

Április 17-én 19.30-kor a Szegedi Dóm ad otthont Martin Baker és Kémendi Tamás közös hangversenyének. Az „OrgonaHarmoni(k)a” esten az orgona és a harmonika találkozása kerül a középpontba, Bach, Mendelssohn, Saint-Saëns és Piazzolla műveivel. A koncert célja, hogy megmutassa: a két hangszer nemcsak rokon hangzásvilágú, hanem közös repertoárban is gazdag, és együtt is különleges zenei élményt nyújt. Jegyek és bérletek válthatók a Filharmonia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.), a Ticket Express irodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

Május 30-án 16 órákor kezdődik az Ez az a nap! következő nagyszabású rendezvénye, melynek a szegedi stadionban a Szent Gellért Fórum ad otthont. Vendég előadó lesz az északír indie folk dicsőítő csapat, a Rend Collective. Rajtuk kívül az est során fellépnek: Új Forrás, Agapé Worship, Noel Richards, Csiszér László, Szegedi Ökumenikus Gospel Kórus, Szeged Worship. Belépőjegyek az ezazanap.hu internetes felületen vásárolhatók.

A Szeged–Csanádi Egyházmegye idén 23. alkalommal szervezi meg ifjúsági nyári táborát a 14-18 év közötti fiatalok számára június 29. és július 5. között. A tábor lehetőséget ad arra, hogy az egyházmegyében lévő különböző plébániák fiataljai megismerjék egymást, együtt örüljenek, imádkozzanak és erősítsék egymásban az egyházmegyei identitást. További részletek és jelentkezés az ipcseged.hu internetes felületen.

Kegyelemteljes, áldott húsvéti ünnepeket kíván a Toronyirány szerkesztő sége valamennyi kedves olvasónak!

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.